

DOTZE ANIVERSARI DE CAN VIES
Del 9 al 17 de maig Can Vies celebrarà els dotze anys d'existència. Marató d'espectacles, cercaquintos i el tradicional concert a la plaça Màlaga són algunes de les activitats programades que podeu consultar a l'Agenda.
Pàgina 12

La remodelació del barri de la Bordeta, a debat

La Bordeta és un barri castigat. Afirmacions com «la Bordeta pateix problemes d'ordre urbanístic, econòmic i social que els propers anys podrien agreujar-se» o «es distingeix per tenir un nombre important de persones en edat avançada amb rendes baixes i joves estudiants amb seriosos problemes formatius» no han estat fetes pels membres del moviment veïnal. Són extrems de documents fets per l'Ajuntament i de les conclusions d'un estudi elaborat per les fundacions Pere Tarrés i CIREM, i presentat recentment.

Des de l'Ajuntament i la Generalitat es pretén corregir aquests déficits amb una inversió de 14,7 milions d'euros, aprovada l'any 2007 i que suposarà que el barri estigui immers en un procés de reforma fins al 2011. Tot i que moltes de les actuacions projectades responen a reivindicacions històriques del teixit associatiu del barri, s'han planificat sense comptar gaire amb la seva participació. Per aquesta raó les entitats reclamen que, més enllà de la comissió de seguiment en què ja participen, tot el veïnat pugui participar en el procés de reforma i vetllar perquè aquesta estigui subjecta als seus interessos i les seves necessitats. **Pàgina 3**

imatge panoràmica de la zona que està inclosa en les actuacions de la Llei de barris de la Bordeta. INTERNET

En Moviment

Punt d'Informació sobre Mobbing

PÀGINA 9
El 24 d'abril es va presentar al Centre Social de Sants el Punt d'Informació sobre Mobbing, que vol ser un espai de trobada entre persones afectades per l'assetjament immobiliari i persones o col·lectius solidaris amb aquestes. També pretén ser una plataforma de denúncia i pressió social.

Cultura

Sants també celebra el Sant Jordi

PÀGINA 10
La tradicional Diada de Sant Jordi també es va celebrar al nostre barri. La carretera i la plaça de Sants van acollir durant tot el dia parades amb llibres i roses per celebrar aquesta jornada tan especial per a totes les catalanes.

Socialisme del segle XXI

PÀGINES CENTRALS
És, a la vegada, el títol de l'assaig i un concepte ideat per l'autor, sociòleg, analista polític i assessor del president veneçolà Hugo Chávez.

Guinbó evidencia el dèficit d'escoles bressol

La lentitud de les obres de construcció de la nova escola bressol Guinbó ha fet palès el dèficit de llars d'infants al districte, ja que ara com ara només hi ha dos centres de caràcter públic. En

aquests dies, quan ens trobem a l'equador de prematricularacions per al curs vinent, encara ressonen les dades del curs passat. A Sants, de 4.563 infants, només 1.766 van poder accedir a una de les

plACES d'escola bressol, entre les quals només 551 eren públiques. En el curs actual, només L'Esquirol i Pau són escoles públiques; pendents que es construeixi la nova Guinbó. L'oferta de pla-

ces públiques el curs 2008-2009 al barri ha estat de 172, de les quals només 101 eren places vacants. El dèficit es fa evident quan comprovem que les xifres apunten a 334 sol·licituds. **Pàgina 4**

Ignasi Martorell Cid
LA BURXA entrevista un mediador amb persones sordcegues, membre de l'APSOCECAT (Associació Catalana Propersones Sordcegues). La dificultat per diagnosticar aquesta afectació fa que a vegades aquestes persones tardin molt en arribar a entrar en contacte amb la llengua de signes, cosa que en dificulta l'aprenentatge.
Pàgina 12

Bombón mallorquí
PÀGINES CENTRALS
Presentem el segon disc en solitari del líder d'Antònia Font, Joan Miquel Oliver. Aquesta autoproducció és una acurada evolució dels seus anteriors treballs. Juntament amb el disc, apareix *Quaderns 2008*, recull calcat de la llibreta manuscrita on l'autor reflecteix el seu procés creatiu.

Opinions

Editorials

És hora de teixir complicitats

En aquest temps de crisi, més que mai, hem d'optar per l'ajuda mútua i per anar teixint complicitats entre tot el veïnat afectat per les polítiques neoliberals.

Un altre any els carrers de la ciutat s'han omplert de manifestants pel Primer de Maig. Però enguany, el dia de lluita pels drets de la classe treballadora s'emmarca en una greu crisi econòmica, amb més d'un milió d'aturats als Països Catalans, que ha estès la por arreu dels centres de treball. Al barri molts veïns viuen en primera persona els efectes de la crisi. Acomiadaments, precariat laboral i retallades de drets estan a l'ordre del dia, i el teixit associatiu santsenc ha apostat per plantar-hi cara amb iniciatives com els punts d'informació laboral, el d'immigració i el d'assetjament immobiliari, entre molts d'altres. I aquesta ha de ser la via. Contra les receptes de la passivitat de les institucions i els sindicats oficials, hem de recuperar

el sindicalisme combatiut, com el d'aquella CNT que als anys vint del segle passat obria locals als barris on els precaris s'organitzaven, s'assessoraven legalment i preparaven mil campanyes. En aquests temps de crisi, més que mai, hem d'apostar per l'ajuda mútua i per anar teixint complicitats entre tot el veïnat afectat per les polítiques liberals. Precaris, immigrants, aturats i afectats per la violència immobiliària, entre d'altres, tenim moltes coses en comú, i ens necessitem els uns als altres per transformar aquest sistema injust i insolidari.

Plans de substitució del veïnat

Les Lleis de barri són un intent d'arreglar amb una injecció de diners allò que s'ha malmès, directament i indirectament, des de l'Administració. I, a més, sense preguntar a ningú com dur-ho a terme.

Esforçis a construir una ciutat *fashion* per a turistes i executius, gastis els quartos dels impostos en fanfarreries publicitàries i obres sumptuoses i es trobarà amb barris precaritzats, sense equipaments ni serveis i on sembla que els habitants que hi viuen molestin al poder. És en aquest context on apareixen les Lleis de barri, que són una mena d'inversions extraordinàries destinades als barris que ells mateixos han deixat malmetre. Diuen que les actuacions que es proposen vénen de les demandes històriques que els veïns han fet. I potser és veritat. Però el cert és que no les han consensuat amb ningú. I alguns sospitem que es tracta de netejar la parada abans de promoure plans de substitució dels veïns de tota la vida per nous veïns: joves, guapos i, sobretot, rics.

Opinió

Bracons no calia!

Raül Valls

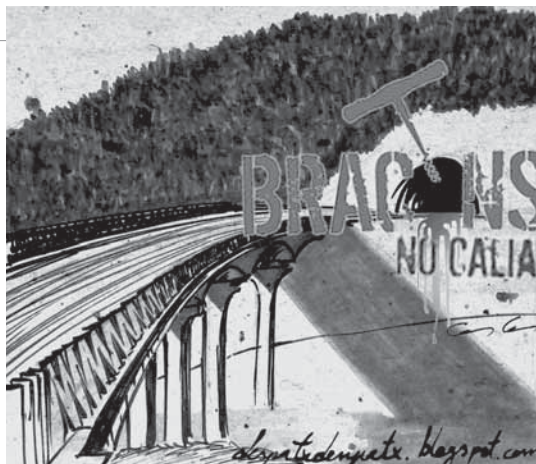
Salvem les Valls, el grup en defensa del territori que durant 15 anys s'ha mobilitat oposant-se a la construcció de l'eix Vic-Olot (EVO) per Bracons, va convocar tots els seus membres, amics i simpatitzants a concentrar-se sota la consigna «Bracons no calia!» el divendres 3 d'abril a la mateixa carretera, amb motiu de la imminent obertura del tram Sant Pere de Torelló – la Vall d'en Bas d'aquest eix, que inclou el túnel de Bracons.

Volem recordar a tota la societat catalana que l'eix de Bracons es va imposar sense el necessari debat que fes evident la procedència de la seva construcció. L'EVO és voluntat de certs sectors econòmics i polítics que no ha estat contrastada amb les necessitats reals de l'actualitat. No és,

com diuen alguns, una obra cara que arriba tard, sinó una infraestructura feta a destemps, ja que no es correspon al reptes de la nostra època.

El seu impacte ecològic brutal ja era un motiu per replantejar-se'n l'execució. Avui, quan científics, tècnics, moviments socials i cada cop més països clamen per un nou model de transport que aturi el canvi climàtic i reconduïxi una saturació del trànsit, negativa per a les persones i la natura, els nostres polítics segueixen veient en el ciment, la velocitat, el cotxe i el camió privats l'únic model de mobilitat a desenvolupar. És així com, i malgrat els discursos, mentre les xarxes de tren resten abandonades i els seus usuaris, maltractats, es segueixen invertint milions en la construcció de noves carreteres i es promou críticament la venda de cotxes en una folla carrera cap el no-res.

Bracons es va imposar, i l'estil de govern que el va dur a terme ens recorda que vivim en un ordre social i econòmic tutelat per una minoria

que és incapaç de sotmetre les seves decisions al filtre democràtic. Bracons és fill d'un model socioeconòmic que està duent la societat i el planeta a la desfeta social i ambiental. Salvem les Valls vol continuar alerta davant les conseqüències futures de l'obertura d'aquesta nova i innecessària carretera (canvi d'usos del sòl,

processos urbanístics no controlats, periurbanització i destrucció de l'entorn natural i del paisatge de la Vall d'en Bas) i seguirà treballant per una nova cultura i una nova societat que aturin els efectes de la destrucció que les forces del mercat i els interessos especulatiu duen a terme sobre el territori.

Salt de plens

Patriotes sense complexos

Quel ness

«Un patriota, un idiota!» Això ho bramaven els anarcomarxistes radicals els anys setanta i vuitanta mentre l'Estat dels altres s'anava fent més i més fort a costa nostra. On són ara els apologetes de la fi de l'Estat? S'han reconvergit en okupes que han creat els seus propis ministats particulars i que, amb honorables excepcions, no els importa el més mínim que l'Estat espanyol oprimeixi cada cop amb més força la nació catalana, formada —si els

deixem fora a ells, als funcionaris espanyols, botiflers militants i gent de pas— per la immensa majoria de la gent que hi viu, treballa (si pot) i pateix l'espòli als Països Catalans (PPCC).

I es dóna la circumstància que aquesta immensa majoria (com a mínim al Principat) és —molts d'ells sense saber-ho— sentiment patriota. No coneix gairebé ningú que no es queixi de la greu situació econòmica del país. I, qui més qui menys, per poc informat que estigui, sap d'on vénen les *misses* que han de servir per al sistema sanitari, el sistema educatiu, el sistema assistencial, les infraestructures, etc. Perquè tot aquesta gent s'estimen a si mateixos (cosa, d'altra banda, molt natural) i s'estimen els seus. I això vol dir, de retruc, estimar el lloc on

viuen, que no és Espanya sinó els PPCC, nació agònica però encara existent. I com que s'estimen els seus, veuen que l'esforç laboral i fiscal no es correspon en absolut amb allò que reben a través de les seves institucions polítiques, és a dir, la Generalitat.

Per tant, si em permeteu el sil·logisme, tenim que gairebé tothom que viu als PPCC s'estima la seva terra. Qui estima la seva terra és un patriota. Llavors gairebé tothom que hi viu és patriota. A partir d'aquí, només resta, que no és poc, convèncer-los que amb Espanya *no hi ha res a fer!* S'ha intentat de tort i de través (federalisme, autonomisme, dretes, esquerres, etc.) i no hi ha manera. Doncs s'ha acabat el bròquil! A fer la mà, com diuen els valencians... Reviscola Tio Canya, amb gaiato si et fa falta. Dit d'una altra ma-

nera, cal que tots els patriotes passin ben aviat a la nova categoria de *patriotes desacomplexats*.

I tot això ve a tomb perquè els dies després de Sant Jordi he pogut veure amb satisfacció que cada cop som més els *patriotes desacomplexats*. Per feina vaig anar als confins de Sants, a la Bordeta, i hi vaig veure algunes estelades penjant dels balcons, sense complexos. (Per cert, em va sorprendre gratament veure que existia el carrer 26 de gener de 1641, efemèride de la batalla de Montjuïc en la qual els catalans vam vèncer els espanyols.)

També a Manlleu a la barriada popular de Gràcia, n'estava ple, de senyeres i estelades. I també a l'Osona del pre-Montseny (Seva, el Brull, etc.). És a dir, a la ciutat, a la Catalunya urbana i a pàges. A tot arreu hi tenim gent!

Cartes

Gran germà telefònic

Samuel Palacín i Fàbregas

Novembre de 2009 és la data límit perquè més de 15 milions d'usuaris ibèrics de telefonia mòbil amb la modalitat de prepagament facilitin obligatòriament les seves dades personals a les operadores si no volen veure anul·lat definitivament el seu número de telèfon.

Aquesta llei, aprovada l'any 2007, obliga les operadores a identificar els seus clients i a conservar la informació sobre trucades durant un any. Oficialment s'assegura que la mesura només pretén reforçar els instruments per a l'exercici de les funcions de seguretat pública de l'Estat en cas que l'usuari utilitzi la telefonia mòbil amb finalitats que puguin ser susceptibles de delictes. Diu el Govern espanyol que aquesta mesura permetrà a la policia conèixer la identitat del titular de la targeta de prepagament per a qualsevol investigació, segons la *Ley de Conservación de Datos*.

El que no diu és que aquesta manera de fer és la típica dels qui consideren la nostra societat com un conjunt de potencials delinqüents, la dels qui es comporten de forma paranoica amb l'excusa de salvaguardar-nos d'una criminalitat que només és present en les retorcades ments dels *xorixos* que governen aquest país. El *Big Brother* continua, germans.

pobleinsubmis.blogspot.com

Envia'ns el teu escrit a laburxa@barrisants.org o a Can Vies (Jocs Florals, 42. BCN 08014).

Sants

Seguiment veïnal de la Llei de barris

El 16 d'abril, el veïnat de la Bordeta va poder debatre sobre el procés de remodelació que està començant a viure el barri.

Ester Rams
Sants

Aquest procés s'enmarca en l'anomenada Llei de barris, un iniciativa de la Generalitat destinada a promoure la millora de barris degradats. Aquest millora es basa en dos eixos: l'urbanisme i les intervencions socials.

El 2007 es va decidir que la Bordeta fos un dels barris beneficiaris d'aquesta llei. La seva recent posada en marxa ha motivat l'assemblea veïnal que es va celebrar a la Sala Nova de Sant Medir, en què també hi van participar els arquitectes responsables dels projectes i un representant del Districte per explicar les reformes previstes. L'acte es va organitzar arran d'una demanda de la Comissió de Seguiment de la Llei de Barris –formada pel Centre Social de Sants, la Comissió de Veïns de la Bordeta i Sants 3 Ràdio–, que vol que en les actuacions previstes hi participi, a més de les entitats que integren la Comissió de Seguiment, tot el veïnat, que aquest pugui presentar esmenes als projectes i que el consistori les hagi de tenir en compte.

LES PREOCUPACIONS VEÏNALS

Una vuitantena de persones van assistir a l'assemblea i van manifestar les seves inquietuds davants alguns dels projectes en els quals ja s'ha començat a treballar. Entre aquests destaquen la preocupació per l'eliminació de places d'aparcament sense que es pensi en alternatives, la incomprensió per les reformes de la plaça de Can Muns (que només fa dos anys que s'ha acabat d'arreglar) i les peticions perquè no es canviï de lloc la font de la plaça Ibèria.

LA LUDOTECA D'OLZINELLES

Un altre aspecte polèmic és la remodelació de la ludoteca: els membres del teixit associatiu no entenen que no s'aprofitin les reformes de l'equipament

La transformació de Can Batlló en equipaments ha estat una de les reivindicacions històriques del moviment veïnal de la Bordeta. ARXIU

per fer-ne l'ampliació, la qual ocuparia el local adjacent que ja és de propietat municipal. Josep Maria Domingo, president del Centre Social de Sants, afirmava a principis d'any: «No té gaire sentit que es remodeli per dins l'espai de la ludoteca, i que més endavant s'ampliï».

ELS EQUIPAMENTS: UNA MANCANÇA HISTÒRICA

La demanda d'equipaments és una reivindicació històrica de la Bordeta, un barri que ha hagut d'esperar els 14 milions d'euros provinents de la Llei de Barris per veure com es feia realitat alguna de les demandes del moviment veïnal. Tot i així, i tal com afirmen els membres de la Comissió de seguiment, els projectes que han de guiar la remodelació s'han fet sense comptar amb la participació del seu teixit associatiu. Atrament, també assenyalen que fins que no es descalli el tema de Can Batlló (vegeu les pàgines 4 i 9) el dèficit en infraestructures socials d'aquest barri continuarà.

Principals actuacions urbanístiques

- Millora del carrers Constitució, Olzinelles, Rossend Arús i Gayarre
- Millora de la plaça Ibèria
- Eix peatonal entre els carrers Almeria i Navarra
- Nou «espai lliure» entre els carrers Cuyàs, Moianès, Gavà i Alps
- Construcció d'un centre per a la gent gran a l'encreuament del carrer Olzinelles amb Altafulla
- Nou equipament municipal per a les entitats de discapacitats a la plaça de Can Muns
- Rehabilitació i ampliació de la ludoteca del carrer Olzinelles

L'apunt històric

Què és la Bordeta?

Jordi Soler

Fa uns anys, una regidora deia que només coneixia el barri de la Bordeta com «un que està anant cap a Castelldefels». Bé, per informar aquesta política indocumentada i per al coneixement general us fem a mans quatre dades.

La Bordeta té una extensió d'unes 50 hectàrees i està limitada per la Gran Via, la Riera Blanca, el carrer Moianès i els carrers Mansaneres, Noguera Pallaresa i Ferreria. L'eix central és el carrer Constitució-Gavà que va ser l'antiga ruta romana que unia Tarraco i Barcino. Cap al segle XVII i arran del nou pont de Molins de Rei, va agafar preeminència la ruta pel carrer Sant Crist de Sants.

El nucli dur format per les masies de Can Sala, Can Valent Petit, Can Massagué, Can Poch,

Can Paperina i Can Pessetes va esdevenir el primer poble de la Bordeta. El 1857 va ser annexat a la vila de Sants i, finalment, el 1897 va ser engolit per Barcelona.

El 1883 els germans Batlló hi van fundar una fàbrica tèxtil, que va acabar ocupant més del 20% de la superfície de tot el barri i on treballaven més de 1.500 persones (tota la Bordeta!). El 1943 es va quedar la fàbrica l'especulador Julio Muñoz Ramonet i el 1964 la va tancar i la va trassejar en petits espais per a tallers i empreses que ha durat fins avui.

El 1912 es va construir l'estació de Magòria i el 1926 va arribar el gran metro transversal a la dissortada i desapareguda estació de Bordeta.

Es tracta, doncs, d'un barri obrer que va veure com la patronal acomiadava tots els treballadors de Can Batlló el 1904, que va veure les primeres corals obreres a la plaça Fènix, que va lluitar en

les insurreccions anarquistes dels anys vint i trenta. Que va patir la repressió posterior a la guerra civil fins a l'extrem que només van sobreviure el Club Ciclista Catalunya i el Club de Futbol Bordeta. Que va veure com a la nova parròquia de Sant Medir, nascuda el 1948, els mossens Vidal i Amadeu Oller aixoplugaven tota mena de resistents contra la dictadura. Un barri que va veure com es refundaven velles i noves organitzacions obreres. Un barri on el desarrollisme dels seixanta i setanta va edificar fins a l'últim racó i on els governs municipals no van tenir el detall de construir-hi zones verdes o equipaments.

Un barri que els governants han intentat convertir en un no-barri deixant-lo degradar, i on només el nucli resident dels seus veïns, recuperant l'ànima dels vells llibertaris que van combatre als seus carrers, esdevé una petita esperança de futur.

malea

teteria malea s.c.c.l.
esmorzars i berenars, cassolans i ecològics
c/ricco, 10 sants (bcn)
tel. 93 298 99 47

roba urbana **llibreria crítica**
www.lucidatinovisible.org
Riego 35 baixos - 08014 BCN - 93 298 99 47

Peluqueria
Lliure

DEMANEU HORA

Plaça D'Osca 7-11 Local 4
08014 BARCELONA
Tel. 93 298 83 35

FO BAR

Cafes + Tots
Bebes + Copes
Amanides + Tapes + Entrepans
El Barca en pantalla gegant
Exposicions + Terrassa

Plaça Osca, 12 - 08014 Barcelona
T. 691 55 65 22 • www.fo-bar.com

EL TEU DENTISTA DEL BARRI

Dr. Marçal Solanas i Esquerra
ODONTÒLEG Col. num. 2325

Carrer d'Olzinelles, 96, 1r.
08014 BARCELONA
Tel. 93.332.04.19
mail: msolanasdentist@infomed.es

Sants

A PEU DE CARRER

Can Batlló
el 2011, per fi

Roser Benavent

Can Batlló, fàbrica a partir de la qual va néixer la Bordeta i que va donar feina a la major part dels seus veïns i veïnes, va tancar portes el 1964. Un espavilat especulador, Julio Muñoz Ramonet, la va comprar per la irrisòria xifra de 30 milions de pessetes i va desfer-la en bocins per rellugar-los a tallers i fàbriques a l'espera de fer milers de pisos.

El Pla general metropolità del 1976 va concentrar els espais d'equipaments i zones verdes de la Bordeta als solars de la fàbrica. O sigui, que aquests encara no s'han fet. El Centre Social de Sants i la Comissió de Veïns de la Bordeta van endegar campanyes en els anys setanta i noranta, fins i tot amb una tancada a l'església el juny del 2005.

Les campanyes van desbloquejar la reordenació de l'espai. El pacte al qual van arribar els veïns va ser fer 21 equipaments públics i un gran parc a canvi de més d'un miler de pisos que pagaran tota la festa. El problema, ara, és el calendari. Els innombrables passos burocràtics fa set anys que estan en curs, i no s'ha bellugat una sola pedra. Els veïns temen que la immobiliària paralitzi o alenteixi les seves actuacions al ritme de la crisi.

I és per això que els veïns volen que, com més aviat millor, els espais lliures de Can Batlló s'obrin per al barri. Ni que sigui de manera provisional. I s'han posat una data límit: l'1 de juliol del 2011.

El Districte, en rebre la notícia, i amb un esclafir de rialles, va dir: «I tant!» I que si calia ho firmaven en un document. Però com que la firma d'un polític al nostre barri val el que val, les entitats de Sants i la Bordeta han avisat que ocuparan Can Batlló en la data prevista. Serà amb festes i batlles fent petons i abraçades. O serà l'1 de juliol del 2011, rebotant les portes i les parets i convocant els moviments socials de Sants i de Barcelona a ocupar i fer ús de l'antic vapor que el barri està esperants des de fa més de 40 anys.

L'escola bressol Guinbó, a l'espera

Solar del carrer Olzinelles on hi havia hagut l'habitatge ocupat La Torreta i on es construirà l'escola bressol. MARTÍ GUTIÉRREZ FARRÉ

Després de l'aprovació de les obres, l'espera per l'estrena de la nova escola s'allargarà fins al curs 2010-2011.

Martí Gutiérrez Farré
Sants

El 25 de març es va conèixer el projecte d'obres de la nova escola bressol Guinbó. Feia temps que se sabia quina seria la seva nova ubicació: al solar del carrer Olzinelles on antigament hi havia hagut La Torreta. El gerent del districte va explicar amb de-

tall el projecte i el calendari d'obres que s'espera que comencin en els propers dos mesos. El 6 de gener del 2007 es va desprendre un metre quadrat de guix del sostre de l'antiga escola, i es va procedir a l'evacuació dels nens i la posterior repartició entre les escoles de L'Esquirol i Pau.

PERMUTA I COMPLICACIONS

La manca d'espais propis va propiciar que l'Ajuntament hagués de recórrer a una permuta amb el grup Abba Hotels, requalificant uns terrenys d'ús públic i cedint-los a un dels establiments que la companyia té al carrer

Numància, 32. A canvi, el grup hotel·ler es comprometia a comprar els terrenys de l'antiga Torreta i de l'actual Sala Bahía —situats tots al carrer Olzinelles— i cedir-los a l'Ajuntament.

Un cop pactada la permuta, el consistori va haver de cedir els terrenys a l'Institut Municipal d'Educació, fet que ha provocat més endarreriment en l'inici de les obres. S'espera que aquestes estiguin finalitzades el curs 2010-2011 i que les ràtios es duplicuin fins a arribar a les 81 places.

PROMESSES I INCOMPLIMENTS

Jordi Hereu havia promès en el seu

programa electoral doblar el número de places en les guarderies municipals, que aquest any ha deixat sense cobrir un 63% de les famílies que ho van sol·licitar.

El projecte, presentat el passat juliol per la regidora d'Educació Montserrat Ballarín, afirma que el 2011 la ciutat disposarà de 7.574 places (3.698 són les de maig del 2007). A Sants les places projectades són un total de 389, de les quals 81 estaran situades a la futura escola bressol Guinbó. Malgrat tot, en aquest curs a punt de finalitzar, la xifra d'infants sense plaça pública arriba a 4.541, fet que evidencia que dos de cada tres sol·licitants de guarderies públiques de Barcelona per al curs 2008-2009 es queden sense lloc per falta d'oferta.

El Tatanet
obre les portes

El passat 28 de març, el Tatanet, grup de criança compartida, va oferir la primera jornada de portes obertes al passatge Toledo. El grup d'educació lliure va néixer a principi del 2008 i va començar a dur a terme la seva activitat pedagògica durant el curs 2008-2009. Actualment acullen infants d'1 a 3 anys, tot i que el volen ampliar fins a 5. També estan cercant una educadora amb experiència en educació lliure.

Més informació:

<http://eltatanet.blogspot.es/>

Discriminació al metro

Redacció
Sants

El veí de Sants Joan Pujades, afectat de la síndrome de Tourette (un trastorn nerviós caracteritzat per tics motors i vocals), denuncia que va ser discriminat al metro el passat 12 d'abril al vespre.

Els fets van ocórrer a l'andana de la línia 3, a la parada de Sants-Estació, on un membre del personal de seguretat va increpar-lo i li va impedir de pujar al vagó del tren. Tot i que en Joan li va explicar al vigilant

que patia la síndrome de Tourette, el jove no va poder pujar al metro. La situació, que no és el primer cop que pateix, va dur-lo a fugir corrent, espantat i indignat, havent pagat el bitllet.

Però fart de veure's sotmès a aquest tipus de discriminació a causa de la ignorància de la societat cap a aquesta malaltia, ha emprès una campanya de recollida de signatures per denunciar els fets, reivindicar més difusió sobre aquest trastorn i exigir que no s'adoptin mesures discriminatòries d'aquest tipus.

Joan Pujades a l'andana de la parada Sants-Estació, a línia 3 del Metro. ALBERT GARCIA

el LOKAL
DISTRIBUÏDORA

associació cultural El Raval

llibres
contrainformació revistes

horari:
matins, de dímarts a
divendres de 10.30 a 14h
tardes, de dijous a
dissabte de 17 a 21h

c/ de la Cera 1bis 08001 Barcelona
Tel: 93 329 06 43 Fax: 93 329 08 58
ellokal@pangea.org

**ROIG
OLLE**

“PEIXOS NOLLA”

Mercat de Sants,
parades 301 a 306 i 340 a 341

Telf: 93-339-55-57
SANTS

AURO DECOR S.C.P.

Sostres de Pladur, escaiola i alumini
Motlures decoratives, enguixats
Aïllaments tèrmics, acústics i ignífucs
Mobles a mida de guix i pladur
Reformes en general

C/Moianes, 48. 08014 Barcelona
Tel./fax 93 431 53 21
www.aurodecor.com
info@aurodecor.com

CASTELLERS

SANTS

C/ Vallespir 28 www.borinots.cat

PROJECTES LISKAMM SL

disseny d'equips electrònics
Tel. 93 162 44 23

El Primer de Maig de la crisi

Com cada any, milers de persones es van manifestar el Primer de Maig, dia internacional de lluita pels drets de la classe treballadora.

Redacció Sants

Enguany, la crisi ha estat la gran protagonista, amb més motiu encara quan fa pocs dies es van donar a conèixer les darreres dades oficials: cada minut hi ha un nova persona sense feina, i la xifra d'aturats en sobrepassa el milió als Països Catalans.

ACTES SINDICALS I SOCIALS

Al barri el principal acte sindical va tenir lloc durant tot el matí a les Cotxeres de Sants, on la CNT va organitzar una jornada sota el lema «Quan esclatarà la ràbia?». Al centre de la ciutat va tenir lloc la principal manifestació de la tarda, que va aplegar unes 5.000 persones convocades per centrals sindicals combatives, moviments socials i organitzacions polítiques.

Però el Primer de Maig no només va estar marcat per manifestacions.

Imatge de l'acte organitzat per la CNT a l'auditori de les Cotxeres de Sants. ORIOL RIGOLA

Els dies anteriors a aquesta jornada, concretament el 24 d'abril, al barri van ser sabotejats i inutilitzats 46 panys de sucursals bancàries i, el 30 d'abril, 16 supermercats del barri tampoc van poder obrir les portes a l'hora prevista per les mateixes raons. En tots els casos les persones que van dur a terme les accions van deixar una adhesiu explicatiu de les raons de la «clausura», assenyalant el bancs i les grans superfícies com a «culpables de la crisi».

L'Oficina de treball de la Farga continua oberta

Segons fonts del Departament de Treball de la Generalitat consultades per LA BURXA, encara no es coneix la data del tancament i el trasllat de l'oficina de treball de la plaça de la Farga, que afectarà les més d'11.000 persones inscrites i els seus 17 treballadors.

L'alternativa

Presentació del Projecte Barri Cooperatiu

SANTS 3 RADIO

El 30 d'abril es va presentar una iniciativa impulsada per la Federació de Cooperatives de Treball de Catalunya i la Ciutat Invisible. Amb aquest projecte es vol promocionar i donar suport a les cooperatives com a entitats de treball, de consum o d'habitatge, entre d'altres.

Més informació: www.sants.coop

Acció dels 'afectats per les hipoteques'

Redacció Sants

El 21 d'abril, la Plataforma d'Afectats per les hipoteques es va presentar a l'Oficina Municipal d'Habitatge de Sants, on hi havia l'alcalde de Barcelona, el conseller i la ministra d'Habitatge, per denunciar la situació que viuen les persones que no poden fer front al pagament de les seves hipoteques (recordem que hi ha milers de persones que estan sent desnonades per entitats financeres). A més, es van reclamar actuacions urgents per protegir el dret a l'habitatge en temps de crisi, algunes de les quals s'estan portant a terme en altres països.

Més informació:

<http://afectadosporlahipoteca.blogspot.com>

ENLLAÇ A BARRISANTS.ORG

La marató de rock santsenc, en marxa!

Ja està obert el termini per participar en la Marató de grups musicals santsencs, en el marc de la propera 15a Festa Major Alternativa. Amb l'objectiu de reunir una quinzena de grups en un únic concert, la Marató preten tancar el cartell abans del 26 de juny. Fins a aquesta data es poden enviar les propostes a través de la xarxa a l'adreça electrònica: 15festamajor@gmail.com

Un any més sense Sant Jordi

A les Corts, el passat 19 d'abril, una dotació d'antiavalots de la Guàrdia Urbana va prohibir un any més a l'Assemblea de Joves de les Corts (AJLC) accedir a la plaça de les Corts, on s'havia de dur a terme un acte amb motiu de Sant Jordi. Un jove va ser identificat per fer fotografies i dos van ser multats per jugar a pilota.

Tancament de les urgències a Numància

El 5 d'abril es va posar punt i final a la prestació del servei d'Urgències al CAP de Numància. De fet, es pot dir que ha estat el tancament definitiu, ja que des de ja fa uns mesos aquest servei només s'oferia durant quatre hores a la tarda. Ara, els veïns i les veïnes de Sants que pateixin alguna urgència mèdica s'hauran d'adreçar al CAP de Manso.

Intent de desallotjament a les Corts

El 30 d'abril el Casal Popular de les Corts Colònia Castells va viure una temptativa de desallotjament que, gràcies a les accions de resistència dels seus okupants, no es va poder fer efectiu. El Casal Popular va ser okupat el gener de 2007 per tal de lluitar contra la imminent execució del Pla Castells, una operació urbanística especulativa que pretén acabar amb la coneguda Colònia Castells, l'única colònia obrera que resta a les Corts.

Els refugis de la Guerra Civil a Sants

Una trentena de persones es van apropar el 20 d'abril a la conferència sobre els refugis antiàeris que va organitzar el Centre Social. L'historiador i col·laborador de LA BURXA Agus Giralt va parlar sobre la construcció dels refugis als nostres barris i sobre el perill que corren en l'actualitat.

Xi-Barri a Badal

El 25 d'abril l'esplai Xiroia va celebrar la quarta edició del Xi-Barri, la festa infantil i juvenil que l'entitat celebra per tal de fer participi tot el barri de les seves activitats. Enguany, la festa ha estat molt especial, ja que Xiroia ha celebrat al seu 25è aniversari. Al llarg de tot el dia moltes persones es van apropar a la rambla Badal, on es va fer la festa.

Can Vies es prepara pel 12è aniversari

Del 9 al 17 de maig se celebrarà l'aniversari del CSA Can Vies. Sota el lema «12 anys trencant la via recta, aixoplugant alternatives corbes», el centre social ha programat una sèrie d'activitats que inclouen, entre d'altres, un cercaquintos, una marató d'espectacles, una jornada durant el dissabte 16 a la plaça Màlaga i la ja tradicional Okupi Champions Lig.

Barrufet fa 40 anys

Una cercavila que va recórrer els diferents emplaçaments que ha ocupat el centre educatiu i una xocolatada van ser les activitats organitzades el 18 d'abril per celebrar l'aniversari de l'emblemàtica escola.

ESPAI OBERT
de dilluns a divendres de 18 a 22h

FES-TE SÒCIA
Violant d'Hongria 71 1er pis, Sants, BCN.

- Col·lectius: ATECAT, Contra-Infos, Biogràfic, Polèmica, Antenni Llibertari de Poble Sec, Artesano, Cooperativa de consum crític.
- Tallers de ball flamenc i informàtica
- La coordinadora es reuneix els dimarts a les 20h. Vine a participar i fer propostes.

Honky Tonk
BLUES BAR

C. Finlàndia, 45 - Tel. 93 422 95 98
(Plaça Sants) 08014 Barcelona

mom verd

- DISTRIBUCIO PRODUCTES ECOLÒGICS I DE COMERÇ JUST
- COOPERATIVA AUTOGESTIONÀRIA
- ECONOMIA SOCIAL ALTERNATIVA

c/ Avila, 71-75 àtic
08006 Barcelona
Tel: 93 485 5596 Fax: 93 485 5609
monverd@relemail.es

directa
setmanari de comunicació

A la venda al barri

subscripcio@setmanaridirecta.info
www.setmanaridirecta.info

la Burxa

des de 1998

Parèntesi

UN TOMB PEL
DICIONARI

LLIBRE

El socialisme del segle XXI

HEINZ DIETERICH
STEFFAN
EDICIONS EL JONC
El llibre inicia el procés d'actualització del pensament d'esquerres per adaptar-lo al paradigma del nou segle. A partir d'un posicionament crític amb les experiències i teories emancipadores —sobretot del socialisme realment existent—, l'obra fa un repàs dels avenços i els errors comesos per l'esquerra històrica i va desestimant i entrelligant, segons el cas, les propostes propugnades per diferents corrents de

pensament fins a donar a llum una primera aproximació a les exigències econòmiques, polítiques i ètiques que han de garantir el projecte de l'esquerra mundial contemporània. La conclusió d'aquesta revisió serà l'inici d'un procés en el qual es tracen els eixos irrenunciabls que han de possibilitar el canvi social mundial, on la participació i el valor de canvi igualitari no seran sinó el punt de partida necessari.

Edicions el Junc

MÚSICA

Joan Miquel Oliver BOMBÓN MALLORQUÍN

Bombón mallorquí

JOAN MIQUEL OLIVER BLAU-DISCMEDI
Després de *Surfistes en càmera lenta*, *Live in Paris* i el single *Sa núvia morta/Hansel i Gretel*, Joan Miquel Oliver torna a treure el cap pel món musical i tria com a títol del disc *Bombón mallorquí*, un dels gelats més típics dels estius illencs. Ara bé, de tothom és sabut que el solleric no es mou, precisament, dins allò típic i, per

això, torna sorprendre el públic amb 12 cançons que fan un viatge cap a la joventut i la infantesa («Lego», «Polo de llimona», «Polo de menta»), així com a tot allò quotidià i senzill («Final feliç», «Somiers», «Ryanair»). Oliver segueix experimentant amb els sons electrònics i, fins i tot, s'atreveix amb una base de reggaeton («Final feliç»). El treball s'arrodona

neix amb les col·laboracions de Maria López, Marta Elka i Toni Pastor, així com amb l'acompanyament d'alguns companys d'Antònia Font com són Pere Debon, Jaume Manresa i Joan Roca.

Irene Jaume

CINE

Paraiso Travel

SIMON BRAND
Guanyadora de premis de públic en diversos certàmens internacionals, és el segon film del colombià Simón Brand després de *Mentes en blanco*, un thriller bastant interessant.

Rodada entre Colòmbia i Nova York, la pel·lícula ens relata l'aventura d'una parella de colombiàns i la seva lluita per aconseguir entrar als EUA i els problemes que això els comport

ta, així com els que tenen a la ciutat dels gratacels. Rodada de forma discontinua, l'acció va endavant i enrere en el temps.

És, sens dubte, una bona proposta per conèixer el cinema colombià. La pel·lícula està basada en una novel·la d'èxit de Jorge Franco i és, fins al moment, la més taquillera d'aquell país.

Lancelot

BURXANT ELS BYTES

Mentides i veritats sobre l'origen d'internet

Moltes vegades hem sentit a parlar sobre l'origen militar d'internet. Es diu que Internet va ser un invent militar per tenir una xarxa de comunicacions resistents a un atac nuclear soviètic. Investigant una mica sobre el tema, descobrim que la primera xarxa entre ordinadors

la va crear una administració americana anomenada ARPA (dependent del Departament de Defensa), creada en els seus orígens, principalment per Eisenhauer, com una administració perquè els EUA no es quedessin desfasats en l'àmbit tecnològic respecte als soviètics. Va

ser precisament ARPA qui va crear la famosa ARPANET, la primera xarxa entre ordinadors. La principal conda fusió es basa en el fet que, amb el temps, ARPA va deixar de finançar projectes científics per finançar només projectes amb finalitats militars. ARPANET es va basar en

protocols de comunicacions teòrics fets quatre anys abans per científics sense cap implicació militar. L'única cosa que van fer relacionada amb el finançament d'ARPA va ser posar-la en marxa. Un cop creada ARPANET, van ser les diferents universitats dels EUA qui van aprofitar

aquesta xarxa per crear el que ara anomenem Internet, com un lloc on compartir els documents científics i comunicar el que feien les universitats de San Francisco i Boston entre el MIT/Harvard i Berkeley.

Bernal Costa

Imatge de la web d'on s'ha extret la informació.

Terra d'escudella
CUINA CATALANA ☆ WWW.TDK.CAT
C/PREMIA, 20 SANTS - BCN ☆ 93 422 16 13

CORRE A TASTAR LES CERVESES ARTESANES CATALANES!!

QUIROMASSATGE I REFLEXOLOGIA
HORES CONVINGUDES

|| Domicilis a partir de 40 € ||

www.cesc-quiromassa.com
Tel. 679 263 975
c. Gavà 59 bis

Taverna

la Bauma

Vallespir 23 · 08014 · BCN
tel. 934 911 946

Productes pel cultiu d'exterior i interior

Punt de distribució d'esprais montana

Malabars, incensos i molt més

horaris de difuns a dissabte
matins de 10:30h a 14h
tardes de 17h a 20:30h

l'hortet de Sants

Carrer Guadiana 30
hortet@sants.com tel. 934 448 422

INAUGURAR

El començament d'una activitat humana –privada o pública– se celebra amb un acte d'inauguració, que té una litúrgia pròpia: inauguració de cursos, de botigues, de serveis públics,

etc. són actes amb caire solemne, festiu, on algú amb autoritat diu unes paraules serioses i adients d'obertura. Per què els anomenem inauguracions? Els romans, en deien *in-auratio* perquè convocaven uns augurs

(endevins que esbrinaven el futur llegint els moviments de les aus) que diguessin si l'empresa tindria èxit o no, i, per tant, si els que havien de dur a terme l'activitat eren benaurats o malaurats. El nom *inauguració* ens recorda

aquesta consulta sobre el destí de la nostra vida i dels nostres actes.

Text elaborat per en Jordi Esteban

LA CANÇÓ

Canción de batalla

Este es el hombre que dice que quiere volver a la tierra quebrada que lo vio nacer y crecer.

De minas el diablo sembró caminos de terror. El grito definitivo sonó en su interior. Dice su gente que ya no sale el sol que una dama que iba de negro se lo llevó.

De la luna dijeron que cada noche lloraba, que su llanto salado curó las heridas del campo.

Nadie se imaginó que algún día pudiera sonar otra vez la guitarra de aquel hombre triste que dice que quiere volver a la tierra quebrada...

Que con esta canción de batalla la luna descansa que la noche se acaba y el sol se levanta otra vez.

Costo Rico

A finals de 1999, en el cor del barri de Sants, un grup de joves es troba per assajar les seves cançons. A poc a poc, aquest projecte va prenent forma i neix Costo Rico. Els seus primers concerts els fan a les festes del barri i en llocs tan emblemàtics com l'Hamsa.

La cançó que us presentem és del seu primer disc, *El patio*, el qual ja reflectia el seu estil, que cavalca entre la rumba i el reggae amb un toc d'arrels llatino-americanes.

I reproduint aquesta peça els volem felicitar pel seu 10è aniversari i els volem encoratjar perquè la seva trajectòria musical continuï molts anys més. Per molts anys, Costo Rico!

RACÓ HISTÒRIC

Esgarrapacristos

Sovint, les petites històries quotidianes dels barris, les que passen desapercebudes a la història escrita, es veuen reflectides a les frases fetes o a les dites populars.

En aquest racó, que ha anat tractant aspectes molt diversos de la història sencera, ja hem pogut veure com l'origen d'algunes d'aquestes frases fetes es troba en històries concretes i sovint peculiars. Un exemple molt clar és el del cas de Nicasi Unceti, el guaridor de Sants, que, convocant a tots els malalts de Catalunya al barri promentent guarir-los, va originar la frase feta «Esguerrats cap a Sants».

Però la dita sobre la qual escrivim aquí no és aquesta, sinó una altra que també ens

parla de Sants i que, gràcies al fet que fou recollida per Joan Amades, ha arribat als nostres dies, ja que actualment ha desaparegut quasi totalment: «A Sants, lladres, marxants i esgarrapacristos».

Aquesta dita, que certament no deixa en gaire bona posició el nostre barri, a l'època es podia sentir de formes diferents: «A Sants, pobres i marxants i la meitat lladres» o «A Sants, pobres i amargants, l'una meitat lladres i l'altra meitat esgarrapacristos».

Podem veure com totes aquestes dites coincideixen a destacar la pobresa i la marginalitat del Sants de l'època. Això no és estrany si recordem que estan parlant d'un barri industrial que en

poc temps va créixer desmesuradament i on les condicions socials dels obrers eren deplorable. En alguna d'elles també es destaca l'incipient comerç que s'estava establint al barri. Cal recordar que durant llargs anys a Barcelona es va fer servir la dita «Sants és Andorra», referint-se als millors preus que la gent podia trobar en comparació del centre de la ciutat.

Però l'expressió que més crida l'atenció és

la d'«esgarrapacristos». En un barri que va viure en diversos moments la crema de l'església, hom podria creure que aquesta expressió tenia quelcom d'anticlerical. Però és el mateix Joan Amades qui recull l'origen d'aquest terme.

Pel que es veu, un any, durant la festa major, la parròquia va voler estrenar una imatge d'un Sant Crist. Però es va demanar a l'artesa a correu i aquest la va

lliurar acabada de pintar. Tement que els fidels, en anar-la a besar, s'embrutessin els llavis, van voler eixugar-la amb una manta de llana, amb la qual cosa el borrisol es va enganxar per tota la imatge i la va deixar tota peluda. Sense saber com resoldre la situació, van redactar un ban cridant els santsencs a esgarrapar el borrisol al Crist.

Agus Giralt

Imatge de Sta. Maria de Sants

FOGONS DE TEMPORADA

Sardines

«Inventeu un aliment que sigui altament proteic, baix en greixos saturats i alt en insaturats. Que tingui una rica font de minerals i que es conservi el màxim temps possible sense refrigeració.» Aquest va ser l'enunciat amb què un professor de tecnologia alimentària desafiava els seus alumnes. Quan ja els tenia cansats de pensar, els va regalar una llauana de sardines.

La seva abundància, el baix preu i el descobriment sobre el valor nutricional del seu greix van portar el peix blau a tenir mala premsa. Afortunadament, això ha canviat i ara re-

sulta fantàstica per a la nostra dieta. Els peixos blaus són aquells que corren per la mar, lluiten per sobreviure i que estan acostumats a grans migracions. El resultat és una carn més dura però també més

gustosa. Petits com el seitó, desconeguts com la llampuga i mundialment famosos com la tonyina. La més de casa? La sardina. El mestre Pla l'elevava, cuinada a la brasa i amanida amb oli d'oliva i un pensament de vinagre, a un aliment prodigiós i fascinant. Antigament,

ja la conservaven en sal i es menjava a tota la costa mediterrània. Els romans li van donar nom a Sardenya en honor seu. La seva carn aprecia cocccions ràpides, com ara la brasa, o bé en un líquid que l'estovi, com és l'escabetx.

La recepta: escabetx de sardina

- INGREDIENTS**
 16 sardines escatades i sense tripa
 1 ceba
 2 porros
 3 pastanagues
 4 grans d'all
 200 ml de vi blanc
 200 ml de vinagre
 200 ml d'oli d'oliva
 Farina
 Sal, pebre i herbes aromàtiques

ELABORACIÓ
 Primer enfarinea i fregiu lleugerament les sardines. En aquest mateix oli (retireu-ne una part si cal) daureu-hi els alls laminats, la ceba, el porro i la pastanaga. Salpebreu-ho i deixeu-ho sofregir a foc lent. Un cop les verdures estiguin toves, afegiu-hi les herbes, el vinagre i el vi. Apugeu el foc i quan hagi arrencat el bull deixeu que redueixi-hi una mica a foc lent. Ja podeu cobrir les sardines que haureu escampat en una safata. Afegiu-hi l'oli d'oliva i deixeu-ho tres o quatre dies a la nevera: el resultat és espectacular.

Núria May Masnou

CAMPMAJO
 Ous frescos i pasteuritzats
 servei diari al comerç i a la restauració
 C/Parcerisa, 17-19
 934. 219. 238
 mitjadotzena@gmail.com

Vine al casal! ens hi trobaràs tot l'any...
 obrim cada tarda a 2/4 de 7
 i ens trobaràs fins les 11 del vespre a les 12 els caps de setmana.
c/ Premià 31

RÀBIA POSITIVA
 MAIG 21:00H. DISSABTE
 EN CONCERT...
 Entrada: 6 € / Entrada + Vinil: 10 €
SIDECAR

Llegeix i difon
 la Burxa

En moviment

EL RACÓ DEL CASAL

No es tracta d'una diada més

Casal Independentista de Sants

Som un país de diades. Si repassem algun dels tradicionals calendaris de butxaca n'hi trobarem unes quantes i no només perquè ens agrada la reivindicació: la història particular de cadascun dels nostres territoris històrics ha deixat bona empremta en el nostre calendari polític. És així com cada territori té la seua particular «Diada nacional» (que són assumides pel conjunt de la nació) i fins i tot, en alguns casos, com el País Valencià, en tenim dues: el 9 d'Octubre, per commemorar l'entrada del rei En Jaume a la ciutat de València, i el 25 d'Abril, per commemorar la derrota austríaca a Almansa.

Ambdues diades són importants per als valencians i les valencianes. La primera és la diada institucional, festa laboral i marcadament instrumentalitzada, però no per això l'esquerra nacionalista deixa de celebrar-la. Cada any, milers de manifestants omplen els carrers de València per reivindicar la catalanitat i el reconeixement dels nostres drets com a poble. La Diada del 25 d'Abril és diferent. Sobretot perquè mai no ha estat una diada interclassista ni institucional: ha sigut sempre una Diada del poble. Inicialment era l'escenari de manifestacions i aplècs convocats per l'esquerra independentista, però a partir del 1994, la convocatòria es féu més extensiva i massiva, de la mà d'Acció Cultural del País Valencià. Amb aquesta entitat cultural, el 25 d'Abril ha vist algunes de les manifestacions més multitudinàries dels Països Catalans i ha anat perdent contingut polític.

enguany, l'esquerra independentista, per mitjà de la campanya «300 anys d'ocupació, 300 anys de resistència» va convocar el 25 d'Abril pel seu compte. Ho va fer per recuperar l'esperit combatiu i reivindicatiu dels inicis.

OLEGUER BOHIGAS:

«S'han de crear assemblees d'aturats a cada barri i localitat»

En aquests temps de crisi en què l'atur està arribant a xifres històriques, per superar les dificultats d'aquesta situació s'estan duent a terme diversos projectes. Un d'ells és l'Assemblea d'aturats de Barcelona, presenta l'1 d'abril a les Cotxeres de Sants. LA BURXA va voler conèixer aquest nou projecte a través d'uns dels seus membres, Oleguer Bohigas.

Alex Tisminetzky
Sants

Quins objectius us plantegeu l'Assemblea d'aturats de Barcelona?

L'objectiu més immediat és trencar el cercle de la gent organitzada o més activista i arribar als milers i milers d'aturats que pateixen el problema però que no troben un lloc on organitzar-se. En un altre nivell, l'objectiu és, evidentment, frenar les polítiques neoliberals que ens han portat a aquesta situació i pressionar el Govern perquè deixi d'acceptar ERO (expedients de regulació d'ocupació), d'abaratir els acomiadaments, etc. i faci una política social real. Però som conscients que, per aconseguir això, cal un moviment ampli que combini unitat i radicalitat i que pugui fer pressió per assolir les nostres demandes. Necessitem que aquesta Assemblea d'aturats de Barcelona en generi de noves a cada barri i localitat.

Com heu valorat aquesta primera assemblea? Quines són les característiques comunes de les persones que s'han aplegat?

Tot i que modesta, perquè és la primera, l'Assemblea l'hem de valorar positivament. Hi ha participat al voltant d'unes cinquantena de persones d'un perfil bastant polititzat i combatiu, alguns activistes de sindicats, moviments socials o organitzacions polítiques i d'altres que no. Erem sobretot gent de Barcelona ciutat, però també hi havia companys d'altres poblacions. Cal destacar que no només érem aturats, sinó també gent solidària que es vol mobilitzar pel tema.

«Hem de lluitar perquè el Govern deixi d'acceptar ERO i faci política social real»

L'atur és una experiència sovint molt individual. Com creieu que pot condicionar aquesta realitat l'actuació col·lectiva?

És cert: a diferència d'altres col·lectius que es veuen diàriament en un espai físic comú, els aturats no tenim aquest espai. Això pot ser un inconvenient, però no és insalvable. De fet, la primera tasca d'aquesta assemblea va ser anar a les diferents oficines de treball per repartir material i explicar la convocatòria. Sembla lògic, ja que on segur que els aturats ens hem de veure les cares és a l'oficina de treball a fixar. Curiosament, ara el Govern

Oleguer Bohigas és membre de l'Assemblea d'aturats de Barcelona. ALEX TISMINETZKY

permet que es fixi per Internet, intentant estalviar-se les cues incòmodes, invisibilitzant, així, el problema i evitant el malestar i, fins i tot, la possible autoorganització.

Evidentment, hi ha altres punts de trobada. Tant el SOC com diferents sindicats fan cursos de formació per a aturats on n'hi van centenars. Un altre espai natural de lluita podrien ser les diferents empreses que han generat milers d'acomiadats per ERO, acomiadats que poden organitzar-se amb els treballadors de la seva antiga empresa per al manteniment de la plantilla. Tots són punts de trobada. No podem oblidar, també, que tots tenim un espai comú de trobada, que és el carrer, i que l'hem d'utilitzar.

És obvi que la dispersió condiciona la forma d'organitzar-se, però la veritat és que la classe treballadora ha generat al llarg de la seva història diferents formes organitzatives i té prou creativitat per crear-ne de noves si les condicions ho demanen.

Hi ha experiències semblants en altres ciutats de l'Estat o d'Europa?

Sí, n'hi ha, tot i que de moment molt embrionàries. A diverses ciutats de l'Estat hi ha associacions d'aturats de diferent caire. Al País Basc van per davant nostre i ja fa més que es mouen pel tema. El pasat 23 de març, per exemple, l'Assemblea d'aturats de Madrid va ocupar una oficina de l'INEM. A finals de març es van crear assemblees d'aturats al barri de Bonavista de Tarragona i a Sant Vicenç dels Horts. També s'estan engenant idees similars a Cardedeu i el Prat de Llobregat.

A França, el col·lectiu Agir contre le chômage («actuar contra l'atur») ha fet accions a les grans superfícies de diferents ciutats, i se n'ha endut carros sencers de menjar per després fer pícnic gratuït per a la gent més necessitada. La veritat és que no tenim gaire coneixement mutu de les diferents experiències. Però a poc a poc anirem fent xarxa.

87è Dia del Cooperativisme

Dissabte 4 de juliol de 2009

Cotxeres de Sants
+ altres espais del barri

- Fira de cooperatives del barri
- Exposició de memòria cooperativa a Sants
- Taulades rodanes
- Actuacions
- Matinal infantil

Barri Cooperatiu és un projecte impulsat per www.lacitativisible.coop i www.cooperativestrebball.coop, per tal de difondre els valors i les pràctiques del cooperativisme a nivell local i comunitari, impulsar les cooperatives existents a barris i pobles i fomentar la creació de noves experiències.

www.sants.coop

Resposta a la violència immobiliària

El 24 d'abril es fer la presentació del Punt d'Informació sobre Mobbing de Sants al Centre Social de Sants.

Albert Ricart Sanjuan
Sants

El Punt d'Informació neix al voltant de l'Assemblea contra la Violència Immobiliària i de la confluència de dues lluites dutes a terme al barri: la Plataforma pel Soterrament de les Vies i contra del Pla de l'Estació i el cas de *mobbing* al carrer Vallespir, 25. A partir d'aquí, es va prendre la decisió de formar part de l'esmentada Assemblea i, al mateix temps, crear un punt d'informació sobre l'assetjament immobiliari al Centre Social de Sants.

Les mobilitzacions socials van aconseguir que s'ajornés l'ordre de desnonament que tenia Rosa Talón. **ELOI DE MATEO**

L'EXPERIÈNCIA ANTERIOR

L'Assemblea contra la Violència Immobiliària va sorgir com a resposta als diferents casos d'assetjament, i després es va constituir com a associació durant la campanya en suport a Rosa Talón, veïna del Clot que pateix assetjament des de fa uns 30 anys i que ha vist ajornada la seva ordre de desnonament gràcies a la pressió social. L'objectiu de prendre aquesta forma legal és poder personar-se judicialment en els casos d'assetjament. Tot i tenir uns representants legals, el seu funcionament continua sent assembleari i horitzontal.

L'assemblea ja feia temps que treballava i que es reunia i debatia per unificar esforços i ampliar la xarxa de contactes. D'aquesta feina en va sorgir una assemblea amb molta diversitat en els seus membres: des de persones afectades directament per l'assetjament immobiliari, majoritàriament, a persones sensibles amb el tema, gent provinent de moviments veïnals i diferents moviments socials.

L'assemblea aconsegueix diverses funcions, una de les quals és conscienciar les persones que estan patint *mobbing*. Una de les eines utilitzades

són uns qüestionaris creats per poder descobrir si s'està patint violència immobiliària, i en els casos en què això es així s'ofereix un protocol d'actuació. També informa amb xerrades, material informatiu i passis de vídeo. Una altra tasca és difondre els casos i posar en comú les experiències de les associacions que en formen part.

Per poder dur a terme aquests serveis s'han establert diferents punts d'informació descentralitzats en barris (Gràcia, el Clot, la Barceloneta, el Poblenou i l'Eixample), que tenen com a punt de trobada l'Assemblea contra la Violència Immobiliària.

PUNT D'INFORMACIÓ A SANTS

Un d'aquests punts d'informació és el creat al Centre Social de Sants. Està format per persones afectades per l'assetjament immobiliari i gent de diversos col·lectius del barri, que conflueixen en l'Assemblea de Barri de Sants. El punt d'informació no és una oficina amb horaris fixos, sinó un espai físic on promoure la trobada entre persones afectades i persones acostumades a bregar amb les diverses barreres legals i institucionals gràcies a la seva experiència en els moviments socials.

Així ha enriquit en coneixements les persones que formen part del punt

o que hi van buscant ajuda, i ha trencat estigmes entre gent de generacions i orígens molt diferents.

A més de fomentar que els mateixos afectats preguin consciència de la seva situació, es vol donar difusió a aquests casos, proporcionar recolzament i fer pressió social i política. Paral·lelament, es vol arribar a una capa social més extensa i contactar amb gent que no està familiaritzada amb aquests tipus de processos.

Més informació a:
www.violenciaimmobiliaria.org

Activitats i serveis

Centre Social de Sants:
Olzinelles, 30 (tel. 93 331 10 07).
Aquest espai acull 21 entitats de barri diferents, i aquests són alguns dels serveis que ofereix:

- **Punt d'Informació Laboral:** dilluns de 19 a 20 h. Assessorament laboral (contractes, nòmines, accidents de treball, etc.).

- **Assessoria jurídica i legal:** temes immobiliaris. Advocat

especialitzat. Cal trucar per demanar cita.

- **Atenció i prevenció de les violències de gènere:** atén l'Escltxa. Cal demanar cita prèvia.

- **Projecte Xerrem (CAL):** dimecres de 19 a 21 hores. Sessions en grup de conversa en català.

- **Projecte Parlem (CAL):** punt de coordinació de les parelles

lingüístiques (conversa en català).

- **Punt d'Informació sobre la Immigració:** informació sobre recursos de la ciutat i cerca de feina.

- **Punt d'Informació Urbanística:** seguiment dels principals projectes urbanístics del barri.

Més informació a:
csocialsants@gmail.com

LA BORDETA MON AMOUR

Un barri amb problemes induïts

Comissió de Veïns de la Bordeta

Arran de la Llei de barris de l'any 2009 les Fundacions Círem i Pere Tarrés han fet un estudi sobre necessitats i desenvolupament del nostre barri. Ens el van presentar el passat mes de març.

Vagi per endavant que l'estudi pateix d'un parell de pecats originals: el fet que les fonts de dades siguin secundàries (padrons, educació, etc.) fa que no estiguin actualitzades o que no tinguin prou profunditat. L'altre problema és que la Bordeta és un barri amb, com a mínim, dos sectors totalment diferents: el que volta la rambla de Badal, més nou i amb més gent de fora, i el barri més antic, als entorns de Sant Medir, amb gent més gran i majoritàriament autòctona. És difícil treure conclusions conjuntes per a uns subbarris tan diferents.

Malgrat això, van sorgir alguns trets interessants: que el nombre de persones amb estudis superiors és un 7,3% inferior a la mitjana de la ciutat, que la renda familiar disponible amb relació a la mitjana de Barcelona va baixar del 96% al 83% entre el 2000 i el 2005, que hi ha un espectacular índex de fracàs escolar, que el preu dels pisos es manté un 10% per sota de la mitjana i que el comerç i la indústria estan desapareixent del barri.

En resum: sembla que és un barri que envelleix i que s'empobreix, que crea focus de marginalitat, que perd l'activitat econòmica i que patirà la crisi econòmica d'una manera fulminant.

Però per sota de tot això restem els veïns. Ens caldrà buscar un motiu de centralitat per posar la Bordeta al mapa del món i, més que mai, organitzar-nos per evitar que aquesta degeneració acabi en «plans de rehabilitació» que facin fora la gent i elitizin la zona amb els nous *yuppies* de la Ciutat Judicial o de la futura Conselleria de Medi Ambient.

Fes-te amic o amiga de **la Burxa**

Les subscripcions a LA BURXA acompliran dos objectius: fer-la arribar allà on la seva distribució no arriba i contribuir econòmicament al seu manteniment.

Es pot fer de diverses maneres: mitjançant correu convencional, per domiciliació bancària o manualment (pots deixar-ho al Terra d'Escudella, c/Premià,20). Així que ja saps!

Nom _____

Cognoms _____

Carrer i número _____

Codi Postal _____ Població _____

Telèfon _____ DNI _____

Vull rebre LA BURXA a casa

Amic/amiga de LA BURXA

3 euros/mes (36 euros l'any)

Col·laboració anual amb LA BURXA

5 euros/mes (60 euros l'any)

Aportacions voluntàries a LA BURXA
_____ euros (escriure amb claret)

DOMICILIACIÓ BANCÀRIA

Caixa/Banc _____

Nom del titular _____

CODI ENTITAT

CODI SUCURSAL

CODI SEGURETAT

NÚM DE COMPTE

Es prega que entregueu fins a nova ordre els rebuts que presentarà LA BURXA

Data _____ Signatura _____

Cultura

L'escola afusellada, al Casinet

Imatge d'una escola republicana. INTERNET

La fi de la República pel cop d'estat militar es va commemorar al Casinet amb *L'escola afusellada*, un documental sobre un model educatiu que el franquisme va reprimir brutalment, eliminant tota una generació de docents.

Jordina Sánchez Amat
Sants

Filles de mestres o directores d'escola afusellades, docents empresonats i retirats de la seva professió, alumnes de llavors que recorden el darrer cop que van veure amb vida un mestre estimat... Són persones que van viure la *depuració* de l'escola durant i després de la Guerra Civil, i el testimoni de les quals és recollit al documental *L'escola afusellada*, de Daniel Álvarez i Iñaki Pinedo.

El documental treu de l'oblit la repressió que els sublevats van exercir en l'àmbit educatiu. Durant la Guerra Civil un de cada quatre docents va patir represàlies dels nacionals. I això va continuar després del triomf del *Moviment* l'1 d'abril del 1939: tots els mestres van ser cessats, i si volien tornar a exercir havien de sol·licitar-ho i ser valorats per les *Comisiones de Depuración*.

La dictadura mirava d'esborrar qual-sevol traça d'un sistema educatiu innovador que havia fet públic l'ensenyament, havia introduït les altres llengües de l'Estat a les aules i havia intentat fer del o la mestra l'autoritat en matèria educativa, per restar-li'n a la religió.

Cada cop queden menys veus que reclamen que no s'oblidi. Almenys una mostra n'estarà enregistrada, com la frase de la filla de mestres Hilda Farfante: «El silenci és carregar-los un altre cop amb les culpes. Si no em tornen els ossos que em tornin la dignitat dels meus pares».

El Sant Jordi a Sants

Martí Gutiérrez Farré
Sants

La Diada del llibre, la rosa i els enamorats, el 23 d'abril, va començar ben d'hora al barri. Les primeres parades es van començar a instal·lar a la plaça de Sants i per tota la carretera de bon matí. Ben bé un centenar de punts de venda, entre els quals hi havia els Diables de Sants, l'Espelai Espurna, l'Agrupament Escolta i Guia Montserrat Xavier, la CAL (Coordinadora d'Associacions per la Llengua), l'Assemblea de Joves de Sants, Negres Tempestes i la Ciutat Invisible, van suportar el sufocant sol més propi del mes de juliol que de l'abril. Els veïns, que anaven i venien de la Rambla al barri, van gaudir d'una jornada genuïnament primaveral i col·lectiva.

Comença el compte enrere

Ballada conjunta de totes les colles a la plaça d'Osca. PERE

Roger Sánchez Amat
Sants

Escalfant motors per a la Trobada Nacional que se celebrarà a Barcelona a finals de mes, el 18 d'abril les colles de la ciutat van fer cinc cercaviles simultànies (Poble Sec, Raval, Gòtic, Gràcia i Sants) per anar fent dentades. La colla del nostre barri va reunir una setantena de bastoners i bastoneres provinents de Lleida, Berga, Sant Celoni, l'Aleixar i Vilassar de Mar. El recorregut va acabar a la plaça Osca amb una espectacular ballada col·lectiva, i al Terra d'Escudella es van poder refrescar la gola tot veient l'exposició de la Coordinadora de Bastoners. La jornada va concloure amb un sopar de germanor al Centre Social.

Abril teatral a Can Vies

Oriol Rigola
Sants

Durant un parell de diumenges del passat més d'abril, la capella del CSA Can Vies va acollir dues obres de teatre arribades des d'Euskal Herria. El diumenge 5 d'abril, el grup Kili-kolo va presentar la peça *PatetiKKbareta*, una obra que qüestiona la normalitat, la bogeria i la psiquiatria des d'unes escenes més habituals del que es pot imaginar.

El dia 19 es va poder gaudir d'un monòleg de J. B. Pedradas, que explicava la història d'Espe, una dona emmanillada a un seient. Va fer un relat de la seva vida parlant sola, des de la seva visió de la solitud i de la societat que no l'accepta.

El mostrador

Un dels passos que pot fer una persona que vol consumir agroecològic és entrar en una de les moltes cooperatives de consum ecològic que hi ha a la nostra ciutat.

Si, per exemple, va a Germinal-Sants, que fa vora 15 anys que funciona, entraria en un espai més o menys gran, amb prestatges plens de producte corresponentment etiquetat, amb lleixes de fusta, etc. I entre tot el mobiliari i el producte també hi trobaria moltes personetes motivades, acostumades a fer la seva tasca i que es prenen la cooperativa no només com un lloc on anar a comprar i consumir ecològicament, sinó també com un espai de transformació social, on amb la seva petita tasca farà que canviï la manera de

Una nova iniciativa comença a caminar

Cooperativa Germinal

produir aliments. Les tasques que cadascú té assignades o bé fa temps que les fa o bé té un soci que la va guiant fins que la persona es fa seva la tasca.

El fet és que fa poc un petit grup de socis de Germinal-Sants vam iniciar el procés d'obrir un nou centre al barri del Poble Sec. Aquest petit grup aviat es va poder deixar de comptar amb els dits de les mans, i va començar el llarg procés de trobar local. Mentrestant, per no desmotivar-nos, vam començar per consumir producte fresc com vam poder. Però quan per fi ens vam establir en el local on actualment ens robem vam viure una caiguda del consum en comparació de la cistella que ja feia uns mesos que consumíem. Això va fer que els ingressos de la cooperativa minessin i, per tant, va significar no

poder invertir els guanys en la compra de producte d'estoc. En conseqüència, anàvem perdent l'oportunitat d'augmentar les vendes, i de retruc no podíem transformar amb «tot el nostre consum» com ens agradaria fer-ho. Segura-

ment, però, el més difícil va ser coordinar-nos en les diferents comissions, on cada soci i sòcia s'hi trobes bé i amb una tasca per poder fer. També va ser molt difícil posar-nos d'acord en els criteris de compra: d'on venien els productes i qui ens els oferia (un petit productor o bé un distribuïdor). I fins i tot vam intentar, en comptes que ens portessin el producte, anar-lo a buscar nosaltres o fixar un punt de recollida intermedi per facilitar la distribució al productor.

No obstant això, ja som més d'una vintena d'unitats familiars i, tot i les dificultats i els esforços, és realment enriquidor i satisfactori poder formar part d'un projecte autogestionat de transformació social a través del consum conscient com és aquest!

Arreu

QUÈ ESTÀ PASSANT ALS PAÏSOS CATALANS?

En aquest apartat volem apropar-nos a la realitat del nostre país, des de Salses a Guardarnar i des de Fraga a Maó. Des de LA BURXA volem contribuir a la coneixença del nostre passat

immediat, de les problemàtiques actuals, tant socials com ecològiques i econòmiques, i dels moviments populars que ens fan avançar.

L'especulació amenaça Can Trabal

L'Hospitalet de Llobregat és la segona ciutat amb més habitants de Catalunya i ha viscut nombrosos canvis urbanístics en els darrers anys. Però encara té una carta amagada: Can Trabal, la seva darrera zona agrícola. Aquesta es troba amenaçada per un projecte urbanístic i ja s'hi han alçat veus en contra.

Irene Jaume Gambín Sants

83% del catàleg de la fauna vertebrada de l'Hospitalet).

EL VALOR DE CAN TRABAL

La zona de la Marina de l'Hospitalet forma part de la història de la ciutat i l'execució d'aquest projecte podria significar la ruptura amb el passat agrícola de la zona. El projecte, a més, afecta directament al delta del Llobregat, ja que en forma part. Pel que fa als aiguamolls i els deltes que s'hi formen quan el nivell freàtic és suficient, tenen un paper mediambiental capdal: funcions hidrològiques, recàrrega d'aqüífers, depuració natural de l'aigua, usos econòmics i culturals, etc.

REBUIG DE LA POBLACIÓ

Per tots aquests motius, la població s'ha començat a mobilitzar. La Plataforma per a la Conservació de la Zona Agrícola de l'Hospitalet de Llobregat i contra l'Especulació Immobiliària va ser constituïda el novembre del 2008 per associacions de veïns i veïnes, grups ecologistes i persones a títol individual. La creació d'aquesta plataforma va venir donada, com diuen en el seu manifest, per «la necessitat de preservar, conservar i defensar de manera íntegra la zona agrícola de l'Hospitalet».

Per a les persones i entitats que integren la plataforma, la zona de Can Trabal és un patrimoni col·lectiu i té un alt valor històric, ecològic i natural, cosa que no és incompatible amb el gaudi de la ciutadania alhora de fer passejades i excursions. Ja s'han dut a terme algunes mobilitzacions, com ara una excursió reivindicativa a Can Trabal. El proper 24 de maig es farà una marxa de protesta a la mateixa zona.

Alhora, també s'ha pronunciat la Comissió del Riu del Consell de la Sostenibilitat de l'Hospitalet. Davant la manca d'informació per part de les administracions, la comissió va el-

Vista de la masia de Can Trabal i els seus voltants. INTERNET

borar una proposta basada en les informacions aparegudes en els diferents mitjans de comunicació i, fins i tot, fa una proposta perquè s'elevin al ple municipal una sèrie de consideracions entre les que es troben el rebuig al projecte actual, l'exigència de respecte cap als valors naturals històrics i ambientals de la zona, la consideració del riu Llobregat com un espai estratègic per a l'establiment d'una zona de caràcter natural i de lleure i l'obertura d'un procés participatiu per definir els usos de l'espai, tenint en compte els criteris de conservació del patrimoni.

El macroprojecte també ha afectat l'estabilitat política de la ciutat, ja que els socis del PSC a l'ajuntament, ICV-EUiA, no estan d'acord amb aquesta actuació. A tot això cal sumar-hi que fa més de 10 anys, quan Celestino Corbacho encara era batlle de la ciutat, es va presentar un projecte de protecció de la zona que ara, amb Neus Marín com a batllessa, es troba en perill de desaparició.

Diagnosi dels problemes del projecte

Aquests són només alguns dels inconvenients del projecte.

- Absència de sensibilitat envers el Delta del Llobregat
- Nul·la sensibilitat històrica
- Menysteniment del paper hidràulic de la zona i de les espècies amenaçades d'extinció
- Manca de visió del paper ecològic, ambiental, social i econòmic de la zona
- Pèrdua de terrenys agrícoles i naturals
- Manca de connectivitat amb el riu
- Duplicació de zones urbanes: més de la meitat de l'àmbit de la ciutat ja és urbà

Homenatge a Abel Paz

En aquest número hem volgut canviar el format de les Perles per homenajar Abel Paz, un escriptor, historiadur i militant llibertari que va morir el 13

d'abril. Nascut el 1921 a Almeria, als vuit anys es va traslladar amb la seva família a Barcelona. Lluitador incansable per la llibertat, va formar part dels grups de defensa confederals del Clot, així com de les milícies confederals en el front d'Artesa. El 1939 va ser internat en diversos camps de concentració. Al seu llegat revolucionari se li suma la biografia de Durruti, traduïda a 14 idiomes.

SOLIDARITAT

Empresonat per 60 euros

El 28 d'abril, el mercat de Sants i altres punts del barri van aparèixer plens de pintades que denunciaven l'empresonament d'un activista que està passant 10 dies a Quatre Camins per negar-se a pagar una pena multa de 60 euros. El jove va ser detingut en una acció de protesta contra el Pla Caufec. És el segon cop en sis mesos que un titular similar encapçala aquesta columna de LA BURXA, i és que sembla que la justícia és especialment dura amb els membres del moviments socials que es neguen a pagar les penes multa que se'ls imposa quan són detinguts en accions de desobediència civil. La desproporció i el seu caràcter de represàlia política han estat denunciats amb nombroses accions de protesta. El fet que en aquests moments hi hagi almenys una trentena de persones pendents d'ingrés a la presó per complir condemnes derivades de l'impagament de penes multa ha fet que es creï la Campanya d'Insubmissió a les Penes Multa.

Més informació:
<http://alespenespunyalades.blogspot.com>

Buscofereixo

Et presentem la XIS (Xarxa d'Intercanvi de Sants), veïnes i veïns units per crear una alternativa de consum al barri. En vols formar part?

Adreça't a:
www.intercanvis.sants.org
intercanvis.entodaspartes.net
intercanvis@gmail.com

INTERCANVI DE TEMPS

OFEREIXO
Tasques casolanes (cuinar, ajudar a la neteja, etc.):
ialia@mesvilaweb.cat

Arranjaments de costura:
677 787 536

Classes d'escacs:
Fran, 667 258 752

BUSCO
Classes de guitarra (nivell bàsic):
ialia@mesvilaweb.cat

Arranjaments d'electricitat i pintura:
677 787 536

Classes d'anglès:
Fran, 667 258 752

APROFITAMENT D'OBJECTES

OFEREIXO
Làmpares, armari, teclat d'ordinador, impressora:
mireiapui@gmail.com

Tot tipus de material informàtic:
Ateneu Llibertari de Sants de dilluns a divendres (19-22 h)

Escriptori:
oriol@rigola.cat

BUSCO
Cuina de butà:
mireiapui@gmail.com

Bicicleta:
letialmo@hotmail.com

Llibres i pel.lis en DVD o VHS:
tonijunyent@hotmail.com

Bici plegable:
Neus, 657 240 990

LA BURXA és una revista editada per un equip de redacció que es troba cada dilluns al vespre al CSA Can Vies (c. Jocs Florals, 42)

Periodicitat: mensual

Telèfon de contacte: 93 422 16 13

Adreça electrònica: laburxa@barrisants.org

Plànol web: www.barrisants.org/laBurxa

LA BURXA no es fa responsable dels articles d'opinió.

Aquesta publicació té una llicència CREATIVE COMMONS RECONeixEMENT-NO COMERCIAL.

Son llicència de copiar, distribuir i comunicar públicament l'obra amb les condicions següents:
- Reconeixement: Heu de mantenir el crèdit de l'obra de la manera especificada per l'autor o llicenciador.
- No comercial: No podeu utilitzar aquesta obra per a finalitats comercials.

Per veure una còpia d'aquesta llicència visiteu <http://creativecommons.org/licenses/by-nc/2.5/es/legalcode.ca> o envieu una carta postal a Creative Commons, 559 Mission Avenue Way, Stanford, California 94305, USA.

En aquesta Burxa hi han col·laborat:

Pau Canela, Jordina i Laia Sánchez Amat, Carme Roselló, Ester Rarns, Albert Ricart Sanjuan, Miquel Darnés, Anna Farré, Jordi Esteban, Agus Giralt, Irene Jaume Gambin, Martí Guàrdia Farré, Albert Garcia, David Vázquez, Montse Huguet, Bernat Costa, Núria May Masnou, Jordi Soler, Lancelot, Cooperativa Germinal, Assemblea de Can Vies, XIS, Casal Independentista de Sants, Comissió de Veïns de la Bordeta, Ivan Manolin, Raul Vallis, Kateres Sánchez, Oriol Rigola, Alex Tsimintzky, Jordi Soler, Roser Benavent, Idoia Maza, Eloi de Mateo, Roger Sánchez Amat, Pere, i APOPECAT.

IGNASI MARTORELL CID: «Amb les persones sordcegues t'adones de la capacitat comunicativa del tacte»

És mediador a l'Associació Catalana Propersones Sordcegues (APSOCECAT), que ha complert 10 anys i que té la seu, Cal Joanot, al barri. El problema principal de la sordceguesa, adquirida o congènita (de naixement), és la manca d'accés a la informació i a l'autonomia.

A què es deu la manca de diagnosi? Perquè és difícil. Com l'estimules perquè et respongui quan li fas una audiometria, per exemple? El gran problema és que els costa expressar-se. Moltes vegades se'ls diagnostica retard mental, o autisme, però en realitat la mateixa discapacitat pot portar a l'autisme si no s'hi treballa des de petits.

Això demostra que moltes branques professionals no coneixen o no saben com veure que una persona és sordcega. Per això hem fet una guia de detecció, que hem distribuït per CAPs, hospitals, etc.

Fa sis anys que l'Ignasi és a l'associació, que té una trentena de voluntaris. APSOCECAT

Com es treballa la comunicació amb ells?

No hi ha protocols, en caldria un per a cada persona, però sí que tenim un marc de treball: intentar anticipar el que farem, mostrar que les coses es fan per un motiu. És molt important treballar a partir d'una rutina. Una vegada entenen que es fa es tracta d'anar introduint petits canvis.

Moltes vegades s'intenta treballar alguna cosa i comencen a bufar, a pegar. Imagina que et porten amunt i avall, que et treuen la roba, notes l'aigua, sense haver-ho demanat. Com pots anticipar-li que es dutxarà? No poder dir «m'agrada» o «ara no vull» genera frustració. Per això moltes vegades es diu que tenen problemes de comportament, però no és una mala actitud, és una forma de comunicar, ningú no els n'ha ensenyat cap altra.

Quines activitats feu?

D'una banda hi ha els esplais, dos cops al mes anem a la piscina, on ens ho passem tots molt bé, o fem activitats al local, tot i que aquest no és gaire atractiu ni pràctic per a ells, però no tenim gaires recursos. També fem els Respiers, unes colònies de cap de setmana amb la idea que els pares puguin desconnectar. La majoria, sobretot els congènits, necessiten atenció les 24 hores del dia.

Allà tenim una rutina que és trencada per algunes activitats que intentem que siguin tant en grup com individualitzades. Però les activitats grupals són bastant difícils. Entre ells la interacció no sorgeix gaire, sovint utilitzen signes diferents, potser perquè tenen problemes de mobilitat i els és més fàcil fer-los d'una altra manera. Jo la que he vist que funciona millor és la música, a molts els agrada el ritme i el ball.

«Es calcula que a Catalunya hi ha 2.800 persones sordcegues»

Quan arriba una família aquí, com actueu?

Primer els atenen el president i la seva dona, perquè tenen una filla sordcega i ja saben què és passar per això. La primera part, doncs, és el suport de pares i mares que es troben en la mateixa situació. Se'ls explica el procés, que és molt lent (ensenyar-li a demanar aigua pot ser un any de feina), i la necessitat de fer un treball en equip.

Després es mira el nivell del nen, si es comunica i amb quins recursos ho fa. A partir d'aquí és anar fent coses en funció de la persona, depenent de l'entorn familiar, de l'estimulació precoç que hagi pogut tenir, o del caràcter.

Albert Ricart Sanjuan i Jordina Sánchez Amat Sants

Què feu des de l'associació?

Principalment fem mediació social, perquè la persona sordcega es pugui socialitzar en tots els àmbits. Fem activitats de lleure, ens estem amb nens i nenes si els pares han de sortir, oferim mediació a centres educatius, el servei de guia-intèrpret per a persones amb sordceguesa adquirida, etc.

Quantes persones sordcegues hi ha a Catalunya?

No hi ha un cens real, tot i que amb el reconeixement de la llengua de signes a escala estatal l'Administració es va comprometre a fer un cens. De la llei no se n'ha aplicat res. Però es calcula que a Catalunya hi ha 2.800 persones sordcegues de les quals un 20% serien congènites. N'hi deu haver moltes per diagnosticar, i altres que són diagnosticades tard, amb 15 anys... Això és un problema, perquè com més aviat entren en contacte amb la llengua de signes, més aprenen.

Vinyeta

Agenda

[DIVENDRES 8 de maig] 21.00 | **Divendres de Faràndula. Xucrut Teatre amb l'obra No et consumeixis** (Lloc: Casinet d'Hostafrancs)

[DISSABTE 23 de maig] 19.30 | **Cafeta per l'autogestió de Negres Tempestes** (Lloc: Can Vies) 19.30 | **Sopador solidari amb l'Ateneu** (Lloc: Ateneu Llibertari de Sants)

[DISSABTE 23 i DIUMENGE 24 de maig]

ANIVERSARI DE L'AGRUPAMENT ESCOLTA I GUIA MONTSERRAT-XAVIER 20.30 | **Camíada Barcelona-Montserrat** (Cal inscripció prèvia: <http://aeigmx.iespana.es/>)

[CADA DILLUNS de maig]

19.00 | **Taller d'ordinadors Hacklab** (Lloc: Ateneu Llibertari de Sants) 20.00 | **Punt d'informació Laboral** (Lloc: Centre Social de Sants)

[CADA DIVENDRES de maig]

20.00 | **Cinefòrum amb crispets** (Lloc: Ateneu Llibertari de Sants)

16È ANIVERSARI DE LA COLLA

CASTELLERA DE SANTS:

[DIVENDRES 8 de maig]

22.00 | **Assaig especial** (Lloc: Comtes de Bell-lloc, 84) [DISSABTE 9 de maig] 19.00 | **Actuació de vigílies** (Lloc: davant de Cal Borinot) [DIUMENGE 10 de maig] 22.00 | **Actuació d'aniversari** (Lloc: pl. Bonet i Muixí (Màlaga), amb els Capgrossos de Mataró i els Minyons de Terrassa)

5È ANIVERSARI DE L'ASSEMBLEA DE JOVES DE SANTS

[DIVENDRES 8 de maig]

11.30 | **Traca i olimpíades populars** 14.00 | **Dinar popular** 16.00 | **Quinto** 20.00 | **Cercaquintos + xaranga** 22.00 | **Concert i festa a Can Vies** (Lloc: plaça Màlaga (Bonet i Muixí))

12È ANIVERSARI DE CAN VIES:

[DISSABTE 9 de maig]

9.00 | **Pintada de la façana i dinar** 20.00 | **Cercaquintos**

[DIMENCS 13 de maig]

19.30 | **Xerrada sobre les noves reformes legals contra l'okupació amb Jaume Asens** 22.00 | **Sopador i concurs de disfresses: Ja hem arribat a l'edat del pavó!**

[DIVENDRES 15 de maig]

20.00 | **Marató d'espectacles** (Lloc: Can Vies)

[DISSABTE 16 de maig]

12.00 | **Vermut** 14.00 | **Dinar i activitats durant tota la tarda!** 21.30 | **Concert amb Murgaché, El Belda i el conjunt Badabadoc** (Lloc: plaça Màlaga)

[DIUMENGE 17 de maig]

9.30 | **Okupi Champions Iig** 19.00 | **Marató de curts** (Lloc: Can Vies)

Més informació:

APSOCECAT
C/Joanot Martorell 25
www.apsocecat.org